

РЕШЕНИЕ

№ 24456

гр. София, 15.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1874** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Комисията за противодействие на корупцията (КПК) против решение № 5539/24.12.2024г. по НАХД № 10482/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 17 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № КПК-НП-159/27.06.2024г., издадено от председателя на КПК, с което на М. Х. А. е наложена глоба в размер на 1000лв. на основание чл.115, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията за нарушение на чл.52, ал.1, т.1 във вр. с чл.49, ал.1, т.2 от същия закон и нарушителката е предупредена, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще бъде наложено административно наказание.

Доводите на касатора са, че не са налице основания за квалифициране на случая като маловажен и прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от СГП намира, че касационната жалба е основателна, а оспореното решение - неправилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, че от обективна страна жалбоподателката не е подала декларация в предвидения срок, като е осъзнавала това и съответно е нарушила посочената в НП разпоредба на ЗПК, но за констатираното нарушение се установяват предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН, тъй като същото се отличава с незначителна степен на обществена опасност.

Настоящият състав споделя мотивите на СРС за отмяна на НП и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 от АПК. Неоснователни са съображенията в касационната жалба за липса на основание за прилагане на чл.28 от ЗАНН, тъй като СРС подробно е посочил защо прилага разпоредбата и предупреждава нарушителката – характера на нарушението, своевременно коригиране на пропуски и липсата на укриване на подлежащи на деклариране обстоятелства, поради което не са възпрепятствани контролните функции на КПК, отсъствие на предупреждение за предходно нарушение.

Предвид горното касационната жалба е неоснователна и решението следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5539/24.12.2024г. по НАХД № 10482/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.